

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0199 van 27 augustus 2013
in de zaak 1011/0657/SA/3/0627

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te [REDACTED]
3. de heer [REDACTED]
4. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te [REDACTED]
5. de heer [REDACTED]
6. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te [REDACTED]

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv [REDACTED]
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Sabine LUST
kantoor houdende te 8310 Brugge, Baron Ruzettelaan 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 9 maart 2011, geregulariseerd met een aangetekende brief van 22 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 24 februari 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenburg van 27 oktober 2010 onontvankelijk verklaard.

Hierdoor heeft het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Oudenburg van 27 oktober 2010 haar rechtskracht hernomen zodat aan de tussenkomen partij een verkavelingsvergunning wordt verleend voor het verkavelen van een grond in 5 loten.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 29 juni 2011, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De eerste verzoekende partij, de tweede verzoekende partij en de zesde verzoekende partij, die tevens in naam van de derde verzoekende partij en de vierde verzoekende partij verschijnt, en advocaat Jelle SNAUWAERT die loco advocaat Sabine LUST verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij en de vijfde verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

De vordering is aanvankelijk ingesteld door acht verzoekende partijen. De Raad heeft met het arrest van 1 juni 2011 met nummer A/4.8.18/2011/0035 het beroep van mevrouw [REDACTED] en van mevrouw [REDACTED] onontvankelijk verklaard wegens het niet storten van het verschuldigde rolrecht.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 22 april 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 23 mei 2011 de tussenkommende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

IV. FEITEN

Op 3 juni 2010 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenburg een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor het verkavelen van een perceel in 5 loten waarbij 4 loten bestemd zijn voor halfopen bebouwing en 1 lot voor open bebouwing.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 26 januari 1977 vastgestelde gewestplan 'Oostende-Middenkust', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 9 juli 2002 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Zandvoordebrugstraat', meer bepaald in zone 3 'residentieel woongebied'. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen stelt op 16 juli 2010 geen bezwaar te hebben onverminderd de vondstmeldingsplicht.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenburg verleent op 27 oktober 2010 een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert zijnbeslissing als volgt:

“ ...

(1) erfdienstbaarheden en wegaanleg

(1) De verkavlingsaanvraag omvat:

(1) de aanleg van nieuwe verkeerswegen;

Daarom diende de gemeenteraad een besluit te nemen over de zaak van de wegen. De gemeenteraad heeft in de zitting van 01.07.2010 het volgende beslist:

Artikel 1: Het tracé van de wegen, zoals aangegeven in het verkavelingsontwerp (enig plan) en in het grondplan (plan met nummer 1), ..., wordt goedgekeurd. De vermeld plannen maken integrerend deel uit van deze beslissing.

...

(1) toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan Oostende-Mideenkust (KB 26.01.1977) gelegen in een woongebied met landelijk karakter.

De aanvraag is gelegen in het bijzonder plan van aanleg “Zandvoordebrugstraat”, M.B. 09 juli 2002, in zone 3, “residentieel woongebied”.

De BPA-voorschriften zijn van toepassing op de aanvraag. Deze dient dan ook getoetst te worden aan de BPA-voorschriften. Principieel is de aanvraag in overeenstemming met de geldende voorschriften van het BPA gezien de voorschriften het verkavelen in 5 loten toelaten.

(1) toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag heeft het verkavelen in 5 loten voor het bouwen van vier halfopen eengezinswoningen en één open met als nevenbestemming detailhandel, diensten, niet storend aan de woonfunctie zelf. Tank- en bezinestations zijn uitgesloten. Woningsplitsing is niet toegelaten. De verkavelingsaanvraag is zo opgevat dat ze aansluit bij de bestaande omgeving. Wel is het aangewezen de nodige voorwaarden op te leggen omtrent de hoogte van aanplantingen om de bezonning (aanwezigheid van zonnepanelen) zoveel als mogelijk te vrijwaren.

Uit bovenstaande blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

(1) watertoets

De aanvraag is niet gelegen in een recent overstroomd gebied of een risicozone voor overstromingen, zodat in alle redelijkheid kan geoordeeld worden dat het schadelijk effect beperkt is.

Binnen de verkaveling wordt gekozen voor twee principes:

- *Voor de verhardingen van de openbare ruimtes zal het regenwater gebufferd worden in de nieuw aan te leggen riolering (dubbel stelsel) en vertraagd afgevoerd worden.*
- *Alle woningen dienen verplicht te worden voorzien van een regenwaterput van minimaal 7.5 m³ en de nodige voorzieningen voor gebruik regenwater (pomp, aanzuigleiding, minimaal 1 toilet is aangesloten).*
- *De verhardingen rondom de woning op privaat domein dient te gebeuren met waterdoorlatende materialen of materialen met een brede voeg. Waterdichte vlakken zijn enkel voor de verhardingen van de terrassen toegelaten (max.30 m²), mits ze afwateren naar de tuin en mits een onmiddellijke bezinking mogelijk is.*

...

De vergunning wordt afgegeven onder de volgend voorwaarden :

- a) In toepassing van artikel 8 van het archeologiedecreet van 30 juni 1993 moet voldaan worden aan de vondstmeldingsplicht.***
- b) De stedenbouwkundige voorschriften dienen aangevuld worden met volgende:
Aanplantingen op de percelen en in het bijzonder hoogstambomen mogen een totale hoogte van 5 meter niet overschrijden.***

Aan de vergunning worden volgende lasten verbonden:

- a) De aanleg van de infrastructuur en nutsvoorzieningen is volledig ten laste van de verkavelaar. (...)***
- b) Het college van burgemeester en schepenen houdt zich het recht voor om aan het wegenisontwerp of de nutsvoorzieningen beperkte wijzigingen/aanvullingen voor te stellen of op te leggen aan de verkavelaar indien het dit nodig acht omwille van esthetische, verkeerstechnische redenen of uit veiligheidsoverwegingen. Die wijzigingen/aanvullingen moeten echter in verhouding staan tot de totale som van de uitrustingswerken. De verkavelaar is eveneens verplicht het stadsbestuur en/of netbeheerder onmiddellijk op de hoogte te brengen van eventuele leemten of gebeurlijke vergissingen die hij vermoedt bij het (laten) uitvoeren van de uitrustings- en andere infrastructuurwerken.***
- c) De wegenis en voorzieningen moeten via een kosteloze overdracht opgenomen worden in het openbaar domein na volledige uitrusting;***
- d) Er moet een waarborg (...) gesteld worden met het oog op de aan te leggen infrastructuur, nutsvoorzieningen en omgevingsaanleg.***

..."

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 8 februari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt geen verslag op.

De verwerende partij beslist op 24 februari 2011 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Op 8/02/2011 hebben:

- dhr. en mevr. [REDACTED] – [REDACTED], [REDACTED];
- dhr. en mevr. [REDACTED] – [REDACTED], [REDACTED];
- mevr. [REDACTED] – mevr. [REDACTED] – dhr. [REDACTED], [REDACTED];
- dhr. en mevr. [REDACTED] – [REDACTED], [REDACTED];

beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van OUDENBURG houdende vergunning aan N.V. [REDACTED], tot het verkavelen van een grond in 5 loten (4 voor halfopen en 1 voor open bebouwing).

Artikel 7.5.8 § 2 lid 4 Codex bepaalt dat de beroepsdossiers die bij de deputatie worden betekend vanaf 1 september 2009 volledig worden behandeld overeenkomstig de regelen vastgelegd bij of krachtens artikel 4.7.21 tot en met 4.7.25 van de Codex.

Het attest van aanplakking afgeleverd door het gemeentebestuur van Oudenburg vermeldt dat de bouwheer de vergunning heeft aangeplakt vanaf 23.12.2010.

Op grond van deze gegevens moet worden besloten dat de beroepstermijn van dertig dagen is ingegaan op 24.12.2010.

Het beroepschrift werd ingesteld per aangetekende schrijven dd. 08.02.2011. hieruit volgt dat het beroepschrift laattijdig is ingediend.

Er dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepschrift onontvankelijk is.
...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. Ze werpt tevens op dat het verzoekschrift geen middelen in de zin van de VCRO bevat.

De tussenkomende partij werpt tevens een exceptie op. Zij is van oordeel dat de verzoekende partijen de Raad vragen een beslissing te nemen waarvoor de Raad niet bevoegd is, namelijk de schorsing van de geplande werkzaamheden gelasten.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Grondoorzaak van het probleem is het plan van het stratentracé. Dit zorgt voor een dwarse inplanting van de verkaveling met zijkavelgrenzen palend aan de bestaande achterkavelgrenzen en vice versa. Gezien de normering voor zijkavelgrenzen minder streng is dan die voor achterkavelgrenzen heeft dit een bijzonder nadelige uitwerking op alle gebied voor de onmiddellijke omwonenden. Dit laatste was tenslotte het onderwerp van het beroep met evenwaardige tegenvoorstellen, ingediend bij de Deputatie van West-Vlaanderen

... ”

2.

De verwerende partij geeft geen antwoord over het door de verzoekende partijen ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.

De tussenkomenende partij voegt nog het volgende toe:

“ ...

Eén van de grondvoorwaarden opdat de schorsing van een beslissing omtrent een vergunningsaanvraag zou kunnen worden geschorst is dat de verzoekers aantonen dat zij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigen te lijden.

Verzoekers voeren ter zake aan dat de inplanting van het stratentracé “een bijzonder nadelige uitwerking op alle gebied [heeft] voor de onmiddellijk omwonenden”. Verder dan deze vage bewering gaan zij niet. Hun bewering wordt op geen enkele manier geconcretiseerd en door geen enkel concreet gegeven gestaafd. Het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ligt dus niet voor.

En er is meer. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel waarnaar zij verwijzen, vloeit niet voort uit de bestreden beslissing, zijnde de onontvankelijkheidsverklaring van hun administratief beroep, maar wel en enkel uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenburg waarbij de litigieuze verkavelingsvergunning werd verleend. Deze beslissing maakt evenwel niet het voorwerp uit van het voorliggend beroep.

*Vermits het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet voortvloeit uit de bestreden beslissing, kan het niet leiden tot de schorsing van die beslissing.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Conform vaste rechtspraak van de Raad is de draagwijdte van een vordering tot vernietiging van een beslissing waarbij een administratief beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen onontvankelijk wordt verklaard, beperkt tot de vraag of de deputatie de onontvankelijkheid van het administratief beroep op een wettige wijze heeft vastgesteld. Elke verwijzing naar de gebeurlijke onwettigheid van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen die ingevolge de beslissing van de deputatie haar rechtskracht heeft hernomen, is hierbij irrelevant.

Voorgaande overweging verhindert evenwel niet dat, indien een verzoekende partij naast de vernietiging tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vordert, zij bij de omschrijving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel refereert naar de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Anders dan de tussenkomende partij voorhoudt, kan niet zonder meer aangenomen worden dat een dergelijk nadeel niet (rechtstreeks) voortvloeit uit de bestreden beslissing waarbij het administratief beroep onontvankelijk wordt verklaard.

3.

De thans bestreden beslissing die het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk verklaart, doet tevens de rechtskracht van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenburg van 27 oktober 2010 haar rechtskracht

hernemen zodat de oorspronkelijk verleende verkavelingsvergunning opnieuw uitvoerbaar wordt en de tenuitvoerlegging ervan in hoofde van de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan doen ontstaan. De Raad aanvaardt in voorkomend geval dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verwijst naar de oorspronkelijk verleende verkavelingsvergunning die ingevolge de bestreden beslissing haar rechtskracht heeft hernomen, evenzeer te beschouwen valt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat voortvloeit uit de bestreden beslissing.

De gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zijnde de beslissing van de verwerende partij, heeft immers tot gevolg dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen opnieuw haar rechtskracht verliest en niet langer opnieuw uitvoerbaar is. Anders dan wat het geval is bij een ontvankelijk administratief beroep, komt de beslissing van de verwerende partij immers niet in de plaats van de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

4.

Onverminderd de omstandigheid dat de Raad, zoals de tussenkomenende partij terecht opmerkt, niet bevoegd is om de schorsing van de werken te bevelen doch enkel de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen hebben nagelaten te verduidelijken wat de aard en de ernst van het ingeroepen nadeel, *‘de bijzonder nadelige uitwerking op alle gebied’* zoals zij het zelf noemen, precies is.

De verwijzing naar het stratentracé en de dwarse inplanting van de verkaveling, evenals de kritiek op de kennelijk verschillende normen met betrekking tot de *‘achterkavelgrenzen’* enerzijds en de *‘zijkavelgrenzen’* anderzijds, is te vaag om enig nadeel te ontwaren. Het komt de Raad niet toe om het administratief dossier, dan wel de stukkenbundels van de partijen, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 augustus 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER